

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 marca 2006 r.

w sprawie rocznicy Wielkiego Głodu na Ukrainie

W związku z obchodzoną na Ukrainie rocznicą Wielkiego Głodu, którego kulminacją przypadła na lata 1932—1933 i który pochłonął ponad 6 milionów udokumentowanych ofiar, Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie w specjalnej uchwale wyrazić solidarność z narodem ukraińskim.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie przypomnieć, że Wielki Głód „Hołodomor” został specjalnie wywołany przez rządzący Związkiem Sowieckim despotyczny reżim bolszewicki i miał doprowadzić do osłabienia i wyniszczenia narodu ukraińskiego, a tym samym stłumić jego dążenia do wolności i odbudowania własnego niepodległego państwa.

Na Ukrainie, a także w niektórych rejonach południowej Rosji, północnego Kaukazu i Kazachstanu, miały miejsce przeraźliwe, wstrząsające akty rozpacz, cierpienia i desperacji umierających z głodu całych rodzin. Dochodziło do przypadków kanibalizmu, lecz także do bohaterских aktów oporu w obronie ludzkiej

godności łamanej przez zbrodnicze doktrynerstwo bolszewickiego reżimu. Przejawem tego doktrynerstwa były między innymi ustawy o zwalczaniu przenikania elementów kułackich do miast oraz o likwidacji pasożytnictwa społecznego, a także o karze śmierci za wszelką kradzież lub roztrwonienie socjalistycznej własności.

W działaniach sowieckiego reżimu pojawiały się także antypolskie akcenty, jak np. oświadczenie, że „Komitet Centralny i rząd mają dowody, że masowa ucieczka organizowana jest przez wrogów władzy sowieckiej, kontrrewolucjonistów i polskich agentów w celu wzniecenia propagandy zwłaszcza przeciw systemowi kułchozowemu”.

Za zbrodnię Wielkiego Głodu ponosi winę system komunistycznej tyranii, lecz także konkretni ludzie, a przede wszystkim Józef Stalin, Łazar Kaganowicz, Wiaczesław Mołotow, Nikita Chruszczow oraz wykonawcy ich zbrodniczych rozkazów.

Biorąc powyższe pod uwagę Senat Rzeczypospolitej Polskiej solidaryzuje się ze stanowiskiem ukraińskim, aby uznać Wielki Głód w latach 1932—1933 za zbrodnię ludobójstwa oraz wymienić odpowiedzialnych za tę zbrodnię zarówno głównych winowajców, jak również szeregowych wykonawców. Za śmierć milionów niewinnych ludzi odpowiadają także państwa, które kupowały w tym czasie od Związku Sowieckiego żywność, oraz dziennikarze, politycy i intelektualiści, którzy w tym czasie odwiedzali Ukrainę i nie tylko nie dostrzegli mającego miejsce powszechnego ludobójstwa, lecz kłamliwie zapewniali o bezpodstawności tego rodzaju oskarżeń. Do niechlubnej pamięci przeszły między innymi słowa zachodniego polityka: „Przejechałem Ukrainę. Ręczę wam, że widziałem ją podobną do przynoszącego obfite plony ogrodu”. Za tego rodzaju kłamstwa niektórzy dziennikarze otrzymywali prestiżowe międzynarodowe nagrody. Ten ponury rozdział cynizmu i serwilizmu powinien zostać dokład-

nie zbadany i opisany, a przyznane wówczas nagrody unieważnione.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd wszystkim pomordowanym w okresie Wielkiego Głodu na Ukrainie, a także tym nielicznym bohaterom, którzy często z bronią w ręku walczyli w obronie zagrożonego wyniszczeniem narodu, przeciwko komunistycznej tyranii, hipokryzji i zakłamaniu. Solidaryzujemy się z działaniami narodu ukraińskiego, a także prezydenta, parlamentu, rządu, organizacji samorządowych, środowisk kombatanckich upamiętniających tę tragedię, która jako ostrzeżenie przed totalitarną ideologią nigdy nie może zostać zapomniana.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *B. Borusewicz*